

Gepolijst broodje

JANJAAP LUIJT

In de rubriek *Muntmelange* in *De Beeldenaar* 2010-5 maakte ik melding van het merkwaardige fenomeen dat de Koninklijke Nederlandse Munt (KNM) sinds vorig jaar munten in proof-kwaliteit slaat, die niet alleen van circulatiemunten verschillen doordat ze met gepolijste stempels zijn vervaardigd. De proof-kwaliteit had destijds een opwaarts in plaats van een inwaarts omschrift. Bovendien waren de circulatiemunten van verzilverd brons en de verzamelaarsmunten in proof-kwaliteit van eerste gehalte zilver. Onlangs zag opnieuw een 5-euromunt het daglicht en weer wist de

KNM met een numismatische nieuwigheid te komen. Ditmaal verschilden de munten niet alleen in materiaal en productiestempel, maar ook in diameter. De reden om dit te doen, zo kwam mij ter ore, is om in het betalingsverkeer de verzilverde circulatie-exemplaren te kunnen onderscheiden van de zilveren verzamelexemplaren. Dit komt mij raar over. Of bestaan er werkelijk verzamelaars die eerst voor een vermogen een zilveren met gepolijste stempels geslagen munt aanschaffen om daarmee vervolgens bij de bakker een halfje casino of volkoren af te rekenen? ■

Bij de voorplaat

Joost van den Toorn,
Het verdriet van Callas,
2011.
Vereniging voor Penningkunst.
Inschrijfpennig 2011.
Zie pagina 149.